

LO CAMP DE TARRAGONA



PERIÒDICH CATALANISTA

Any 6. Núm. 233. Dissapte 21 de Janer de 1905.

LO QUE VOLÈM

«Volèm la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públics: volèm Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils, sino tot quant se refereixi a la organizació interior de nostra terra: volèm que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instancia los pleits y causas: volèm ser arbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volèm, en fi, la facultat de poder contribuir a la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forosa presti servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

Alerta federals!

És algun temps que s'ha notat una aproximació entre catalanistes y federals, però federals verdaders, d'aquells federals, autònomistes de cor y de cap, que en mitj del rebombori que va fent un parell d'anys la cèlebre «Unió Republicana», miran ab rèzel als advenedissos, malpariats, que s'otieran com replemptors y s'atensavan a predicar la mena de destruccions enfilant lodi en los incautes oyents. Desenganyats, sens dupte, los federals, oberts los ulls, y ben-vistas las repugnants miserias, las brutals concupiscencias, que rebaxan l'ideal republicà, tonan amorosament cap a la casa pairal y s'abrassan al programa de Pi y Margall, admirant al gran home que feu del republicanisme una doctrina de amor y de pau, un tant en la autonomia, en l'individualisme, mentre s'avergonyeixen d'haver-se deixat enlluernar per lo proxím (?) triomf d'un moviment lo més enemic de l'home, més brutalment imperialista, més salvatgement denigrant. Això fan los bons federals y naturalment, aquesta actitud, per si sola, los posa en contacte ab l'essencia de nostra causa, y aixís se comprén que fassin una temporada vagin a portar la bona nova de la resurrecció de la Patria a tots los indrets de Catalunya, autònomistes de tots matisos, units, coincidint ab las predicacions donant aquell aspècte vigorós de causa salvadora y que fa desaperceixer las petites variacions més duidades per personalismes que per altre motiu, personalismes que no són més que manifestacions de part del vert infiltrat al nostre poble per la rassa dominadora.

Y'l jovent català, esperança de la Patria, puja ben confortat, y arreu sent predicar amor a la mare Catalunya, y cap desto b. li son sas opinions totes, que totes caben dintre la bona causa. Resistant aquesta atmosfera sana, desprecia las baixesas que'l portarian tentar y nodreix be cor y cap.

Fins aquí, bé; més es lo cas, que també fa algun temps que s'entenen confessions de federalisme ab personas que l'han desreciat ab freqüencia. Se sent parlar d'autònomisme a gent vinguda expressament a destruir o intentar lo reneixement de Catalunya, als qui hem sentit, esgarriats més d'un cop, predicacions dignas del més vanitos senyor feudal, als que han tractat als homes com esclaus, als que per obra del seu orgull han destruyt la voluntat popular y s'han fet adonar y no han sigut! Pera entrar en l'«Unió Republicana» precis prescindir en absolut dels ideals autònomistas, y despreciar del que s'atrevis may a demostrarli simpatias! Y'ls mals que ha manavan se declaran avuy federals, ab una tant

descarada serietat, que si no'ls coneguèssim potsèr creuriam que s'ha operat un miracle. Malament deu anar la forsa que representavan, molts deuen ésser los abans incautes que tenen los ulls oberts, alguna miserable idea'ls deu portar a perdre lo federalisme. ¡Aneu alerta federals! barreu las portas que truca mala gent.

¿Será potsèr que s'han convenut que, si be pot instaurarse, no pren solidesa, una forma política sense l'concurs de l'element intelectual? Haurán vist ja que no comptan ab la joventut estudiosa, ni ab lo treballador y soferit poble català?

Mala intenció, la portan, no hi ha dupte, però'ls coneixèm, y sabrem impedirlos que se'ns fiquin a casa.

¡Barreu las portas, federals!

Cosas d'Espanya

Ab tant d'enraonar com han fet sempre'ls grandiloquents oradors del nostre desastros Congrés dels Diputats, ab tant de bestiejar com han bestiejat los patrioters rotatius de Madrid, no tenim present que may s'hagin ocupat de una cosa que, dintre de l'administració de justicia, posa a l'Estat espanyol al nivell dels més salvatges, mantenintlo encara en los temps en que ni tan sols s'havien establert las diligencias.

No hi fa res que'l ferro-carril escursi las distancias. Pera la justicia espanyola no s'han inventat encara las galeras.

Si ha d'enviar alguna pesa de convecció, l'envia per medi de peatons, de poble en poble, y de aquesta manera logra duas cosas que fan mó't espanyol, això es, causar gastos y molestias a las poblacions y emplear quinze dias pera fer arribar a Tarragona lo que per ferro-carril tardaria duas horas.

Això, que semblará una exageració a tots los que ignorin aquests trámites de la nostra justicia, es rigorosament exacte.

Nosaltres hem vist enviar substancias, desde Saragossa, pera ser analizadas a Barcelona, y al cap de quatre mesos d'haver sortit del primer punt, li faltava encara molt pera arribar a son destí. Hem vist enviar y retornar desde Tarragona a un poble que no dista 30 kilòmetres d'aquesta capital, un objecte qual valor no arribava a 5 cèntims, y costar centenars de pessetas la seva conducció, empleant més de quinze dias en cada viatge.

¿Què hi fa que hi hagi ferro-carrils? La qüestió es deixar ben sentada la nostra fama espanyola; demostrar que pera la nostra justicia histórica'ns hem encallat en l'època del Rey Wamba.

D'aquestas menudencias no se'n ocupan los Romanos, los Salmerons y'ls altres verbos per l'estil. No se'n ocupan d'aquesta vergonya nacional los superbrotatius de la cort. Tenen massa feina combatent als cuatro locos

del catalanisme que'ls fan més por que una pedregada seca.

J. PANIS.

EMPORIUM

La tasca dels inconscients sempre és tasca de contradicció. Lo que asseveran ab la paraula, ho practican després ab sentit decididament oposat. Y per inconscients per atavisme, veritat és que si volèm trobarlos dintre Espanya per tot n'hi trobarèm prous; però l'emporium d'aquesta classe de gènere existeix irremissiblement a Madrid.

La capital d'Espanya es un magatzem acurullat de mercaderias, tan assortit y tan fecond, que és capàs, sense fer cap injusta exageració, de suministrarne per tots los quatre cantons de la Peninsula. Es un embustero qui s'atreveixi a dir lo contrari y un enviejós qui propala que Madrid viu de lo que li donan las altres provincias; y en cambi aquella villa y corte no és capàs pera regalar res a sas companyeras de otras extremidades.

Madrid no s'ha mostrat escàs en fer presents y ofrenas a tots los espanyols; o sinó que ho diguin los contribuyents que coneixen d'una hora lluny la cara del recaudador, y la florita de l'expedient, legal sempre; que ho digan los minyons de vint anys que fins a la sopa'ls hi surt la visita del sargento per convidarlos al recreo del quartel; que ho diga l'obrer desenganyat que sempre's recorda de suscripcions organizadas per redentores y que ha vist fugir com si tinguessin alas, y que ho digan una finitad més de classes que'n guardan un inquebrantable é imperecedero recuerdo.

Madrid, donchs, és l'emporium de Espanya; de la seva riquesa feconda ne viuen tots los pobles de l'Iberia; sense aquells tresors la nostra vida, y això és indubtable, esdevindria feble y la nostra ossada cauria esmicolantse per terra y, oh ingratitud! a pesar de tot això, no manca pas qui los rebí ab mostra de desagrado y tingui l'atreuiment de protestar y volguer anular aquells refinats obsequis, que són la més ferma garantia pel progrés y la civilització de esta desgraciada nació.

En cambi lo proxime arcáich y materialista de Catalunya, l'industria, la maledia industria, s'escampa per tot Espanya, y las provincias unánimament acceptan sas valiosas produccions y per ellas casi sempre rebutjan las de l'estranger.

Y veusaquí com també Catalunya és un emporium; mes, quina diferencia de l'un a l'altre, veritat? Madrid és l'emporium de las corruptelas; Barcelona ho és del progrés y del treball que simbolisa la dignificació. Però com que pels reptils verinosos, llaga xacrosa de l'humanitat, tinya pestilenta dels pobles; que al Centre resideix, sos enemics per més que fassin sants farien sempre diables, aquesta envejable condició de la nostra Patria constituía, segons ells, un anacronisme contra nosaltres mateixos, puig més d'un miler de cops havian repetit tant en públich com en privat que Catalunya no sabia fer res més que teixits y llangonissas, perquè en quan a literatura y a intelectualisme no anavam enllòch. Però veusaquí que'l temps transcorregué y las circumstancias passaren y... la minyona se li torná responsable. Vingué un dia que un artista que per nosaltres podia ésser de molt talent però no era un Zaconni, y al presentarse al devant seu tan enfabats van quedarhi, que aquell eminent actor italiá quedá ab los elogis dels madrilenys, tamaño al costat d'en Borrás; però com tot això no era res encara, allavors conegueren las produccions dels nostres escriptors y l'entusiasme fou més gran. Se'ns dirá potsèr que aquells ma-

nifestacions d'admiració eran sols producte de certas camarillas políticas; no volèm negarho, però tampoch volèm deixar de reconeixer que aquelles, fós lo que fós lo que las promogués, eran justas y ben acertadas.

Y és més gran lo que ha succeit no fa molts dias; l'eminent Guimerá dongué las primicias de son genial drama «Andrònica» a la villa y corte y tan gran fou l'admiració que'ls causá, que un dels més anomenats intellectuals d'allí, no recordo quin, però sé que és autor de varias obras de género chico, no pogué menys de aixecarse de la butaca y proclamar a viva veu per tot lo públich l'excelencia de l'obra que acabava de representar-se.

Ho veuèu com tots los inconscients se contradueu sense adonarsen? Y ho veuèu també com Catalunya és l'emporium de tota mena de produccions dignes y lloables, mentre Madrid ho és de porqueria?

PERE B. TARRAGÓ.

TREBALL DE CULTURA

Ab lo titol *Contra el duelo*, ha publicat lo senyor baró d'Albí una sèrie d'articles, reunits en forma d'opuscul, ab los que emprèn ab gran zel una valenta creuada contra'ls desafios, eixa mena de barallas de levita y quant blanch y més o menys aristocráticas, que en llengua de Castella y pera major sarcasme las anomenan *lances de honor*.

L'objectiu que's proposa l'autor del opuscul a que'ns referim, és verament civilisador y per consegüent molt digne de lloansa, perquè, además de fer veure la ridicolesa de l'acte en si mateix y'ls anatemes ab que l'han condemnat las lleys divinas y humanas, demostra la necessitat absoluta de bandejar una costum tan perniciososa com anti-humanitaria.

Pera assolir eixa finalitat, preconisa l'autor la conveniencia de crear a Espanya *tribunals d'honor*, o sia de arbitratge, y lligas contra'l desafio, comenslants a las que s'han establert en otras nacions europeas; y ab aquest motiu fa una ressenya, molt completa, d'aitals lligas y tribunals, historiant la marxa que han seguit desde'l seu origen, y l'acció moralisadora que produexen, principalment a Austria, Bèlgica, Alemanya, Italia y França.

Molt interessants son los datos que ha reunit y exposa, ab molta claretat, lo senyor baró d'Albí en dita ressenya, y ensemps son útils perquè, poden servir de norma pera'l fi que's proposa.

Un fet, particularment, crida l'atenció en eixa relació histórica dels treballs portats a terme en diverses nacions pera extirpar lo desafio, y aquest fet se refereix a Inglaterra.

A Inglaterra's pot dir que'l desafio está abolit per complet. Abans de 1843 n'hi havia hagut bé massa, essentne protagonistas personatges tan notables com Disraeli, Morgan, Wellington, lo comte de Candigan, lord Winchelsea y altres. La mort en desafio del coronell Joneet fou causa de que'l príncep Albert se decidís a pendre una actitud enèrgica, conseguint la creació d'un tribunal d'honor encarregat de solucionar los desafios, impedit que passessin avant y resoluents per medi de sentencias arbitrals.

Desde alashoras los jurats se mostraren ab gran rigor; y en 1844 un article esmená el Reglament constituít de l'exèrcit estatut que tot militar que's desafies o sisquera organises o intentés organisar un desafio o no fés tots los possibles pera impedirlo, seria degradat o sufiria otras penas que un tribunal superior militar li aplicaria; qualsevol oficial que exercís de padri, encara que'l desafio se verificás a l'estranger, venia, aximateix, condemnat a pendre'l grau.

Perquè la nació inglesa ja fa més de sexanta anys que desconeix lo desafio, y en cambi a Espanya s'ha generalisat tant, que fins personas constituídas en autoritat donan l'escàndol de batres, originantse successos tant vergonyosos com l'ocorregut fa poch temps a Sevilla, ab la mort del marquès de Pickman?

No será pas perquè allí estiga penat per las lleys, puig també las del nostre país lo probeixen; y'l Còdich penal lo qualifica de delictes y'l castiga.

Bò és y digne de lloansa que'l legislador se'n preocupi, l'exerci y al ensemps procuri combatrel per medi d'una sanció penal. Més no n'hi ha prou; és precis que un major grau de cultura y civilització entre'ls ciutadans, sobre tot los que pertanyen a las classes altas, que son las majorment cridades a donar bon exemple, cooperi a l'acció del legislador, y així veuèu que, mentre a Inglaterra, com diu lo baró de Albí, ha caigut tant en desús la costum de batres, que's considera una veritable incorrecció'l fet de desafiar a un individu, y si's pregunta a un anglès quina fora sa conducta si rebés una ofensa o bé un insult, sa resposta invariable seria aquesta: «pera castigar a las personas mal educadas hi ha'ls tribunals»; en cambi, a Espanya las prescripcions de la ley y'ls castichs que disposa'l Còdich penal, per lo que's refereix als desafios, son lletra morta; y ho son perquè a Espanya l'esperit de cultura que caracterisa a la rassa anglo-saxona, s'ha vist substituit per la rassa de *quixots* y de *tenorios*, que encara vegeta en algunas de sas terras y *metasetas*.

Entre nosaltres, o sia a Catalunya, sortosament, no hi há terror a pèrera que puguin germinarhi'ls desafios. Son plantas exóticas, y'ls catalans de soca a arrel no poden avenirhi ab aital costum. No la trobareu a montanya, ni entre la gent del camp y de sa casa. Han d'ésser forasters los qui la segueixen, y si son del país, son gent desenfeinada que no viu a la catalana. Ja ho hem dit; lo terror no'ls hi és propici; y encara ho fora menys si las nostras classes altas haguessin conservat sempre y constantment l'esperit del poble català. No ho duptin aquestas classes, l'oblit y la proscripció de la llengua propia y natural, en lo sí de la familia, lo rebutjar las costum de la terra en contradicció ab nostre modo d'ésser, y tot lo que contribueix, en poch o en molt, a fer perdre lo que és típic y característich de la nostra nacionalitat catalana, son factors terribles que cooperan a mantenirnos en un grau de cultura molt apropiat pera que vinguin a pendre carnes de naturalesa, entre nosaltres, costums tan barbars com la que's combat en l'opuscul de que tractem.

Lo *matonisme* y'l *flamenquisme* y'l tipo del *espadachin* son ben bé d'allenue, y contra aquesta corrent malestruga, convé lluitar sens treva y ab energia, si volèm fer quelcom de practich pera atányer l'abolició del desafio.

Ab això farem obra verament educativa y treball de cultura, y per aqueix motiu considerem molt meritosa y molt digna d'aplaudiment la tasca que ha emprès lo senyor baró de Albí, predicant una creuada pera extingir aital costum, més propi de temps atrassats y rutinarios, y que avuy sols pot servir pera assenyalar un rebaixament moral en los pobles que encara la conservan y preconisan.

FERRÁN DE SAGARRA.

JO ERA ALLÀ.....

La nit era casi diáfana; lo cel semblava la cúpula immensa d'un temple, aclarit per milers de bombetas eléctricas.

Los passos del caminant ressona-

PASTILLAS SERRA son las mejores para curar la TOS

Y todas las enfermedades de l'aparell respiratori perque modifiquen las mucosas, facilitan l'expectoració y treuen en un dia l'opresió del pit y la fatiga. Poden pendrer sens cap perill, puig no contenen opi ni morfina.

A DOS RALS CAIXA

FARMACIA DEL CENTRE DE MANEL FONT, RAMBLA DE SANT JOAN, 57, TARRAGONA. TELEFON 48

Neurastenias clorosis, debilitat general, anemia

se curan radicalment ab l'us del
NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES
EN TOTAS LAS FARMACIAS

TALLERS
d'Arts Sumptuarias
DE
FÉLIX RIBAS
Carretera Castelló, TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuarias.
Projectes y presupuestos detallats de las obras que ho requereixin.

Emulsió NADAL
Es la millor y més agradable

Única que conté'l 80 per 100 d'oli de fetge de bacallá y glicerofosfats y hipofosfats de cals y de sosa.
Aprobada y recomenada pels Colegis de Metjes y Farmacéutics de Barcelona, mitjant l'análisis dels Srs. Drs. Bonet, Catedràtics de Farmacia de Marít y Codina Langlin, de Barcelona.
Es aliment concentrat, medicament tónico, estimulante del desenvollop físich, creixensa d'ossos y surtida de las dents. Necessaria als nens, embrassadas, vells y personas débils; pera las enfermedades consuntivas, convalescencia, diabetes, tos, catarros, tisis, escrófulas, raquitisme, linfatisme y dolors; aumenta la lleit y la vitalitat.

DE VENDA
Farmacias y magatzems de drogas:
A Tarragona, Major, 14

ABONOS
químichs y minerals garantits per son més alt poder fertilisante, elaborant los complets especials pera cada terra y cultiu.

ABONOS
organo-químichs propis pera plantacions preparant los també ab atenció a las necessitats de la planta y terra a que deuen destinarse.
Despullas, tercerilla, etc., grans lleugums, etc.

COMISIONS Y REPRESENTACIONES
QUINTANA Y TORRES
Carrer de Barcelona, 4, Tarragona
Lo Camp de Tarragona
SETMANARI CATALANISTA
Redacció y Administració: Mendez Nuñez, 6
Tarragona, trimestre..... 1.50 pta.
Fora..... 1.50 »
Extranjer..... 2.00 »
Número d'avuy..... 0.10 »

Annuncis a preus reduits
Joan Ruiz y Porta
Procurador
Mendez Nuñez, 16, 2.ª TARRAGONA

Centre de suscripcions
SADURNI GINESTA

RAMBLA DE SANT JOAN, 39, TARRAGONA

En aquest acreditat Centre que més anys compta d'existencia a Tarragona en aquest ram, s'admeten suscripcions a totas las obras de **Literatura, Ciencia y Arts** de las principals casas editorials d'Espanya ja sia per quaderns semanals o a plassos mensuals.

SE SUSCRIU TAMBÉ A LA

- Biblioteca popular de **L'Aveng** y a la Ilustració Catalana
 - Ilustración Artística,
 - Album Salón,
 - La Moda Elegante Ilustrada,
 - Salon de la Moda
 - Ilustración Española y Americana
 - La Última Moda.
- y a tota classe de Ilustracions, Periódichs y Revistas francesas, inglesas y alemanas.

LA BATERÍA

JOAN ESTIL-LES

Tarragona.—39, Rambla St. Joan, 39.—Tarragona

Se serveix cervesa **MORITZ** y refrescos espumosos. Gran existencia de vins y licors de totas classes, oli pur d'oliva.

Preus econòmics **Se serveix a domicili**

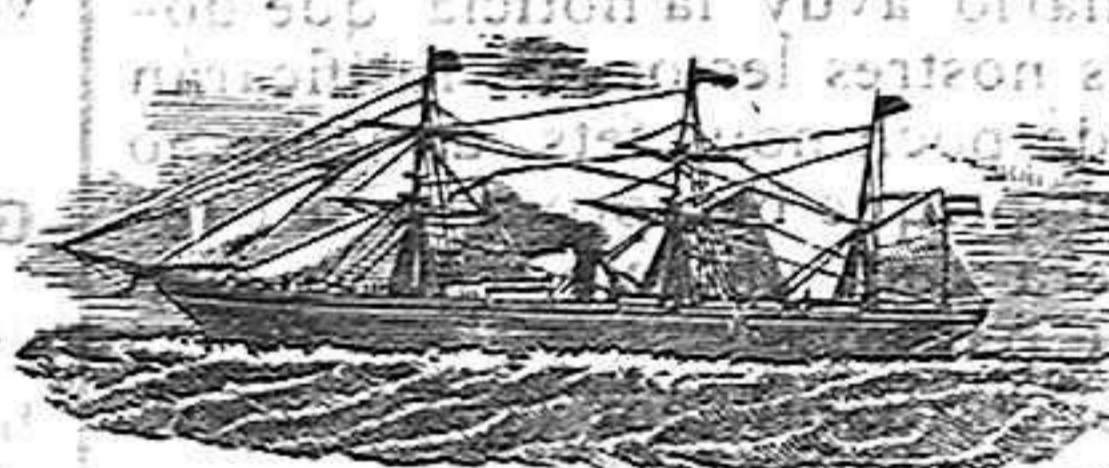
Farmacia Plana
al costat de l'antiga
CASA FIGUERAS
Real, 6.—TARRAGONA
Provista de medicaments moderns adquirits d'origen.—Complet assortit de medicació pera curas antisépticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.
Ayguas minero-medicinals
TARRAGONA

Drogueria Plana
Antiga casa Figueras
Real, 6, cantonada Rebolledo, 20
En aquesta casa trobará l'industria, l'agricultura y las arts, un complet assortit de drogas, sulfat y primeras materias pera abonos ab riquesa garantida y d'importació directa.
PREUS LIMITATS VERITAT
Sobre FLORESTILLA de la millor marca
TARRAGONA

EXCELSER
En Llanas ven uns paraigüos de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim ho, que resisteix tota proba al devall d'un canaló.
Además, també té uns vanos ab pintats tan rebons, que ni Rafel ni Murillo

los podrian fer melló, apropiat per regalos; causan gran admiració.
Trobarán també sombrillas y un gran assortit de bastons, parassols de totas menas, que són molt barato y bons.
Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.
26, COMTE DE RIUS, 26

NOVENA
EXHIBICIÓN
DE
ARTES Y OFICIOS
DE
BARCELONA



Serveys de la Companyia Transatlántica

Línia de Cuba y Méxich.—Lo dia 17 de Janer sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña, lo vapor **B. M. Cristina**, directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafirme y Páficich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova York, Cuba y Méxich.—Lo dia 26 de Janer sortirà de Barcelona'l 28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor **Montevideo**, directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Febrer sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor **Montserrat**, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabánilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina per ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich, pera quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano, y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y para Trinidad, ab trasbord a Curaçao.

Línia de Filipinas.—Lo dia 4 de Febrer sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjias lo vapor **Isla Luzón**, directament pera Génova, Port-Said, Suez, Colombo, Singapur y Manila, servint per trasbord, los ports de la costa Oriental d'Àfrica, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Austràlia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Febrer sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor **León XIII**, directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Línia de Canarias.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona, lo 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor **M. L. Villaverde**, directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de la Palma y Sta. Cruz de Tenerife, retornant a Barcelona per Cádiz, Alacant y Valencia.

Línia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Janer sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor **San Francisco**, pera Fernando Poo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y alues ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guines.

Línia de Tànger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendras.
Sortidas de Tànger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables, y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt còmode y tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servey. Rebaixas a familias. Preus convencionals pera camarots de luxo. Rebaixas pera passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'exposen passatges pera tots los ports del món, servits per línies regulars. La empresa pot assegurar las mercaderias que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòits d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòits de determinats articles, ab arreglo a lo establert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obras Públicas de 14 Abril de 1904, publicada a la «Gaceta» del dia 29 de mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostruaris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, qual verda, com ensaig, desiggin fer los Exportadors.

Pera més informes dirigi-se a son agent **D. EMILI BOREAS**.

Lo millor reconstituyent era combatre ab éxit totas las malalties nerviosas.
en totas las Farmacias y en casa son autor, Passeig de Gracia, 4, BARCELONA

Aigua naf SERRA

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma está elaborada ab tendre, fresca y escullida del taronger agre y s'vend en botellias de 114 de litre al preu d'una pesseta.
A l'engros importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra.-Reus
A la menuda: Farmacia del Centre.-Tarragona.-Demanar AYGA NAF SERRA